

Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 09/02/2021 a les 13:00

Cala Vento: «És surrealista que, tenint tots els recursos per viure millor, estiguem com estem»

Parlem amb el duet de l'Empordà sobre la seva doble estrena amb els senzills «Teletecho» y «El Acecho»

Cala Vento | Helena

Joan Delgado i Aleix Turon són els dos músics i amics darrere de **Cala Vento**. El seu pop-rock indie ha anat guanyant adeptes arreu del país, sobretot des del darrer àlbum, *Balanceo* (2019), publicat amb el segell independent que ells mateixos gestionen: Montgrí. Enguany, **Cala Vento** ha volgut començar el 2021 amb força -per intentar que, aquest sí, sigui "Un buen año"- amb la publicació d'un doble senzill que compta amb la col·laboració d'un referent generacional com **Amaral** i la producció de Martin Glovel Youth. Parlem amb Delgado per saber més del seu *Teletecho* y *El Acecho* (Montgrí, 2021), ja publicat en vinil i digital.

Com heu viscut el confinament? Com ja han bromejat els vostres seguidors i vosaltres mateixos a través de les xarxes, no ha estat precisament "Un buen año"?

Amb tranquil·litat. L'impacte contundent i constant de la pandèmia ens va paraitzar força al principi. Ens va deixar estupefactes i sense ganes ni capacitat per reaccionar. Amb el pas dels mesos ens hi hem anat acostumant i assimilant les noves dinàmiques del dia a dia. 2020 no passarà a la història com el millor any, però dins la voràgine hem intentat trobar un racó de confort per

replegar-nos i mirar endavant.

Com és que heu decidit treure aquest doble senzill? I per què en vinil?

Quan va acabar el confinament i ens vam retrobar al local van sortir unes quantes idees molt ràpidament. Vam decidir concentrar-nos amb dues d'aquestes idees amb la intenció de publicar un senzill a principis d'aquest any, ja que ens venia de gust fer alguna cosa àgil i no entrar en la roda que suposa editar un àlbum d'estudi. Referent al format, volem que tot el que fem tingui un suport físic on reproduir-se, sigui vinil, casset o CD. En ser només dues cançons vam voler imitar una mica el maxisenzill 'vuitanter' i així ho vam fer.

Que publiqueu aquest doble senzill vol dir que enguany no tindrem nou àlbum de Cala Vento?

No, no n'hi haurà. Estem preparant noves cançons, però amb molta calma. Els nostres tres primers àlbums van sortir molt seguits i ara estem gaudint de la pausa i de fer les coses a un altre ritme.

Aquests nous temes tenen un punt més rocker que els que vam poder escoltar a 'Balanceo'.

Molt! Probablement són les cançons més rock que hem fet fins ara, i hi estem molt còmodes. Amb cançons com "Todo" del *Balanceo* o l'última versió de "Buenos días sin café" dels mexicans **Kill Aniston** hem experimentat més el riff i no tant l'acord. Veurem on ens porta aquest camí.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=ojzPEg9lt6o>

Els temes en concret són "Teletecho" i "El acecho"? una rima buscada, suposo.

Teníem molt clar el títol de "Teletecho". És una expressió que faig servir quan tinc insomni i ho vaig dir de seguida que l'Aleix va cantar la tornada per primer cop. Va costar més trobar el títol d'"El acecho" (¿Cómo se para de llorar?), ja que és una cançó molt més de sensacions i idees espontànies i abstractes. Les cançons de **Cala Vento** solen tenir aquesta condició de "vomitada de pensaments" i a vegades costa trobar allò que sintetitzi la sempre complexa connexió entre les idees.

A "Teletecho" hi col·labora Amaral! Com va sorgir i com ha estat treballar amb ells? N'èreu fans?

L'Aleix estava escoltant **Amaral** al cotxe després de molt de temps de no fer-ho i es va adonar que la seva música no era tan diferent de la nostra. Ja feia dies que li donàvem voltes a la part de "Teletecho" on la melodia s'enlaira fins a registres més alts i va ser com un bingo instantani. La potent veu de l'**Eva Amaral** li anava com anell al dit. Els hi vam enviar un email amb una 'demo' de la cançó i de seguida van acceptar. La veritat és que han facilitat molt les coses en tot moment, es nota que són uns enamorats de l'ofici i el viuen amb molta honestetat tot i la seva dimensió mediàtica.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=zsF5Ruv95ug>

Com comentàveu, "El acecho" té una mena de subtítol: "¿Cómo se para de llorar?", una pregunta que probablement molts s'hagin fet aquest darrer any...

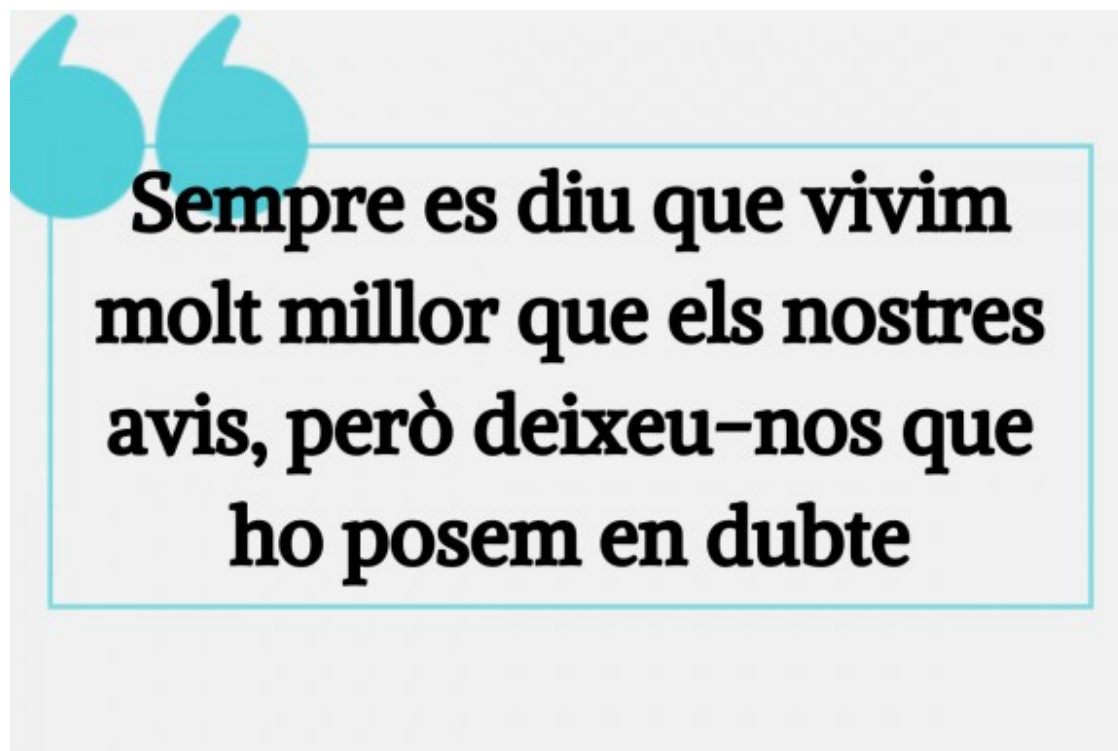
Aquest darrer any ha servit per preguntar-se moltes coses que la velocitat de creuer que portàvem no ens deixava preguntar-nos. Com pot ser que, amb tot el que tenim avui en dia al nostre abast, encara tinguem moments de tristesa? És surrealista que, tenint tots els recursos que tenim a l'abast per viure millor, estiguem com estem.

De fet, semblen quasi dues cançons en una. M'ha recordat una mica al tipus d'estructura que poden tenir alguns temes d'Extremoduro, per exemple.

Robe Iniesta és un referent de la composició rock. Potser no ho ha sigut massa per nosaltres, sovint més avesats a compositors estrangers, però som fans de les seves cançons i això sempre deixa empremta.

La cançó és plena de referències, a la mateixa música, a l'àvia, a frases fetes? Com en resumiríeu la temàtica, per això?

El títol intenta resumir-la. És una cançó que parla de l'assetjament constant al qual estem exposats com a individus en una societat que ens exigeix una quantitat descomunal d'accions i conductes que no ens deixen viure tranquils.

I de "Teletecho"?

Assumeix que som nosaltres qui hem acceptat conviure amb aquest assetjament i en patim les conseqüències. Hauríem de mirar de canviar coses perquè no anem massa bé. Sempre es diu que vivim molt millor que els nostres avis, però deixeu-nos que ho posem en dubte. Vivim més anys, però els vivim més feliços?

La producció del senzill ha anat a càrrec de Martin Glover Youth. Com ha estat?

Molt sorprenent i gratificant, treballar amb algú d'aquest nivell et nodreix de coneixement i d'experiència, al mateix temps que et pressiona fins al teu propi límit. Ser al seu estudi una setmana desconnectant de tot i fent horaris intensius crec que ens va fer treure el millor de nosaltres.

A més del vostre vessant d'artistes, també teniu segell propi. Com ho gestioneu?

Com podem! [RIU]. De moment ho portem molt bé i ens encanta, cada cop ens hi trobem més còmodes i podem fer-ho tot a la nostra manera. Ens agrada poder compartir la nostra visió i coneixement adquirits aquests últims anys amb altres bandes afins amb qui compartim una mateixa manera de fer i de prendre's aquest ofici.

Coincidint amb la sortida del senzill, va tenir el primer concert de l'any, a Madrid. Quan us podrem veure per Catalunya?

Doncs des de principis de l'any passat estem preparant, juntament amb La Marfà, un concert especial amb diferents col·lectius musicals de Girona. Tot i els evidents entrebancs que ens estem trobant, està previst fer-lo el 4 de juny a l'Auditori de Girona, veurem si és viable.